

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

- תוכן השיעורים -

פרשת שמיני תשפ"א

שנה א, גליון י"ט

תיאור מפורט ותמציתי בשפה קלה בהירה וקולחת של תוכן שיעורי פרשת השבוע כפי שנמסרו במערכת **קול הלשון**. עם פירוט מדויק של דרך הגישה לשמיעת כל שיעור ושיעור במלואו במערכת **קול הלשון**. תועלתו מרובה, לשומעי השיעור- לשמור משנתם בדרך קצרה, למעוניינים לשמוע- לדעת תוכן כל שיעור שיוכלו להאזין למה שליבם חפץ, ולכלל הלומדים- ללמוד לראשונה את כל הנאמר בשפה קצרה וברורה.

מעלה
נחל אליהו
שיעורי הג"ד אליהו דיסקין שליט"א

פרשת שמיני תשפ"א - שיעור א'

אותו יצר הרע תעבירו מליבכם // מיתת נדב ואביהו

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- כי היום השם 'נראה' אליכם' - נרא"ה אותיות 'אהרון', אליכם אותיות 'מיכאל', רמז למ"ש מנחות (דף קי.) ותוס' שם, ועוד הוספות בענין זה.
- 'זה הדבר אשר ציוה ה' תעשו וכו', ובתו"כ: 'אותו יצר' העבירו מליבכם - ביאור הגרי"ז בזה.
- שורש חטא 'העגל' ותיקונו בבנין ועבודת 'המשכן'.
- חטא דורות הקדמונים בהקרכת שחוטי חוץ בבמה לגבוה למרות איסורו בכרת.
- הבאת קטורת של ר"ג ראשי סנהדראות החטאים 'בנפשותם'.
- בחינת ענין שאול בהעלאת צאן 'עמלק' קרבנות לגבוה, ותוכחת שמואל בזה.
- דברי הנפה"ח שלא להפסיד עשיית המצווה כהלכתה מחמת ההשתוקקות וריבוי ההכנות לעשותן בכוונת הלב.
- סיבת המכשול, המצוי תוך כדי עסק המצוות בהתלהבות, בענינים של בנ"א לחברו ושאר מצוות, והדרך להועיל בזה.
- מעשה מהבעש"ט בזה.
- אש זרה אשר 'לא צוה אותם' - ענין מיתת נדב ואביהו לפי 'פשוטו של מקרא'.
- בקרובי 'אקדש' ופרש"י - דקדוק לשון 'שיתקדש' 'הבית' בזה.
- ויחזו את האלוקים 'ויאכלו וישתו' ופרש"י שם מהתרגום (משפטים כד; יא) - נקודת התביעה בזה.
- והמתין לנו"א עד יום 'חנוכת המשכן' ולזקנים עד 'המתאוננים' (פרש"י שם; ז) - שייכות העונש לזמנים הללו.
- קיום הגירסא עירובין (דף סג. והגהות הב"ח שם), 'עד' שהורו הלכה וכו'.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת.
מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית #
ואחריי את מספר השיעור 31439218 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נחל אליהו
שיעורי הג"ד אליהו דיסקין שליט"א

פרשת שמיני תשפ"א - שיעור ב'

'לכך' נבחרת // 'אמונה פשוטה' מתוך 'אהבת השם' // קנאה ושנאה - כפירה באמונה

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- למה אתה בוש 'לכך נבחרת' (פרש"י ט;ז) - פהאריז"ל דהיינו לכך שאתה בוש נבחרת. • סיבת שלילת הכ"ג מקורח למרות גדלותו.
- בחירת הקב"ה למנהיגי ישראל לפי מידת ענוותנותם - אברהם משה אהרון ודוד בחולין (דף פט.).
- ידיעת דוד משך ארבעים שנות מלכותו כי הכינו ה' למלך ובעבור עמ"י (ש"ב ה;יב), לה"פ (שם ז;יח): ויאמר וכו' ומה יוסיף 'דוד' לדבר.
- שלח נא ביד תשלח, 'אין בעולם אדם שלא יהיה הגון ממני לשליחות', (שמות ד;יג ופהרמב"ן שם) - אף שודאי הכיר משה במעלותיו.
- ביאור אמירתו בזה בסיבת 'ענוותו הגדולה' כמוש"ש הרמב"ן, המתקת הענין עפ"י מעשה עם החזו"א.
- לאדם וזולתו יתרונות וחסרונות, ואופן הסתכלותו ודעתו עליהן לטוב ולמוטב, נגזר ממידות הענוה והגאווה, ששורשן רגשי ולא שכלי.
- ביאור דברי הרמב"ן באגרתו: וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך אם חכם או עשיר וכו' ואם רש וכו'.
- דברי הסטייפלער ב'חיי עולם', השגת האמונה לפי ערך הענוה, והרגשת הגאווה מונעת אור האמונה.
- וידום אהרון - סיבת שתיקתו לעומת אמירת משה 'בקרובי אקדש' ופרש"י.
- מעלת צידוק הדין 'בשתיקה' דווקא.
- הנהגת מוהר"א מבעלזא, מעשה מהגרא"ב פינקל על המשגיח רי"ל, ומעשה נוסף בזה מהמשגיח מגלות ישיבת מיד בשנחאי.
- כח האמונה הפשוטה מתוך אהבת ה', דברי החסיד היעב"ץ על ניסיונות האינקוויזיציה, מעשה מהגר"ח קריזווריט בזה.
- כי מנסה ה"א אתכם הישכם 'אוהבים' את ה"א (ראה יג;ד) - העמידה בניסיונות 'אמונה ודעות' בסיבת 'אהבת השם'.
- השווים להיות שלוחים בדיבור זה, לפי שהשוו בדמימה וקבלו עליהם גזירת המקום 'באהבה' (פרש"י יא;א) - שכר פרשת מאכ"א בסיבת דמימתו, וטעם איסור מאכ"א.
- וידבר ה', אל 'אהרון' לאמור, כי נביא היה וי"א ע"י משה, (אבה"ע) - ענין טעם המפסיק בין דיבור ה', אל אהרון אליבא דתרוויהו.
- כשולן או"ה למצוא בע"ח עם ס"ט אחד, נוסף על ארבעת המינים האמורים בתורה.
- ואת החזיר 'כי' מפריס פרסה הוא - ביאור לשון 'כי' בזה, כלי יקר כאן, ובאבה"ע (פרשת ויחי).
- דברי הגר"א באבן שלמה לפרש דמיון גלות אדום לחזיר, סיבת חומר עוון 'שנאת חினם' יותר מג' עברות חמורות, קושי רפואת חולי 'הפנימי' של 'שנאת חினם'.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריי את מספר השיעור 31439218 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נחל אליהו
שיעורי הג"ד אליהו דיסקין שליט"א

פרשת שמיני תשפ"א - שיעור ג'

טמטום הלב במאכלות אסורות // והייתם קדושים // ועוד הארות והערות

- ושקץ יהיו לכם ופרש"י: לאסור עירוביהן - רמז לזה מלשון יהיו.
- ואת 'השחף' ובאבה"ע: מוליד 'השחפת' - מעשה בן זמנינו בזה.
- ולא תטמאו בהם 'ונטמתם' בס, וביומא (דף לט.) 'עברה מטמטמת לבו של אדם', ופרש"י: אוטמת וסותמת מכל חכמה - חומר מאכ"א לגרום טמטום הלב יותר משאר עבירות.
- שקץ הם 'לכם', ובאוה"ח: לעצמכם יעשו אתכם שקץ - כי הדם נעשה מהמאכל והדם הוא הנפש נמצא שנפשו מכילה שקץ.
- ענין החופשיים שנבונים בכל מדע ואטומים כלפי האמונה בסיבה זו.
- הוראת גדו"י לבע"ת בתחילת דרכם לשמור ממאכ"א, הנהגת סמינרי הקירוב בזה.
- כוח התשובה מקווה טהרה להסיר טמטום הלב בזה להיות בקטן שנולד.
- מעשה נפלא בזה מהרמב"ם מכמה מקורות, מעשה מהגרא"ב פינקל ששמע מהגרח"ק שליט"א.
- חלוקה בין בע"ח טמאים לינבלות וטריפות בענין טמטום הלב, הקדמת הגרח"ק ל'דרך אמונה' לענין 'טבל' כלפי זה.
- אם באכ"א בהתר של פיקו"נ יש טמטום הלב, מקורות לזה.
- חובת הזהירות אף מחשש רחוק, מקורות לזה, ואף בשוגג, אוה"ח שם.
- מעשה מהסטיפלער בזה, הוראת הגרי"ש בזה. שמירה מהשמים לנזהר בזה בכל כוחו.
- טעם איסור העופות מפני אכזריות תולדותם (רמב"ן יא;ג) - ראיית האכזריות במבט העין שלהם בחיות עופות ודגים, לעומת טהרת העיניים בבע"ח טהורים, מעשה בזה.
- והייתם קדושים 'כי קדוש אני', ובד"ז: וראוי שכיון שהוא קדוש יהיו משרתיו קדושים, וז"ש נאה לקדוש 'פאר מקדושים' - ענין 'ישראל' שהם 'פארו' של הקב"ה, מקורות לזה.
- הענין שפארו יהיה מקדושים כמוהו, והדרך להיות אכן קדושים כזה, דברי הרמב"ן בהקדמה לאגרת הקודש.
- מקור לדברי הרמב"ן מתו"כ (ר"פ קדושים) בשם 'אבא שאול': פמליא של מלך ראוי שתהיה 'מחוקה' למלך, השלמה לזה ממימרא דא"ש בשבת (דף קלג:).
- התעוררות להדר 'בתפיליו' של הקב"ה שנקראו 'פאר'.
- שימת לב באמירת: הרחמן הוא 'יתפאר' בנו.
- ענין 'קדושה' והפכו, נמצא בפרישה ממאכ"א, ע"ז, עריות.
- חק טבע רוחני שקדושה נדבקת רק לקדושה והפכו בטומאה.
- הזהירות הנדרשת באלו דווקא להשראת השכינה בישראל.
- בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת וכו' - הארת הגרע"א בהא דהיפך בסיפא דקרא להקדים הנאכלת, ביאור המש"כ בזה, ועוד ביאור נוסף.

הפטרה

- ברכת עובד וכל ביתו בג"ח שישב 'הארוך' בביתו, בברכות (דף סג:): שילדו ששה ששה בכרס אחד - אף שבהכרח קדם עיבורן, ראיית המהרש"ם מזה.
- מעשיות בהפלגת גדולת תורתו של המהרש"ם.
- עוד ראייה לפסק המהרש"ם ממ"ש: וירא ה' כי שנואה וכו'.
- שלילת ראייתו מברכת עובד לפי חלוקת המדרש והירושלמי על הבבלי באופן לידתן.
- ולמיכל בת שאול ל"ה לה ילד - סגולת כבוד התורה להפקד בזרע וגרמת הזלזול להפכו.
- ונקלותי עוד מזאת - וכל המשפיל עצמו ומקל גופו בעשיית המצוות הוא הגדול 'המכובד' העובד מאהבה, (רמב"ם סוף הלכות לולב).
- החולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא 'ושוטה' (רמב"ם שם) - הארת הגרי"י רפפורט בענין שטותו בזה.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריי את מספר השיעור 31441258 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נחל אליהו
שיעורי הג"ד אליהו דיסקין שליט"א

פרשת שמיני תשפ"א - שיעור ד'

הטאת חיצונה נשרפת // כהן 'הדיוט' ביום חינוכו // תאכלו אתה 'ובנותיך' // סימני טומאה וטהרה

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- כאשר 'ציוה' ה' את משה - הכתיבו אחר מעשה הדם והאימורים קודם מצוות שריפתו, ולא בחיתום הענין כבכל דוכתא, הארת הגרי"ז בזה.
- הערת הגרמ"ש בספר 'פניני הגרי"ז' מלה"פ (סו"פ צו) בחטאת חיצונה של ז' ימי המילואים, תירוץ לזה בתרי אנפי.
- מצוות ימי המילואים ודין שריפת החטאת החיצונה אז, נוהג לדורות בחינוך המקדש, ראיה לזה מיחזקאל (סו"פ מג), וכ"ה ברמב"ן (סה"מ השורש השלישי), משא"כ שמיני למילואים דהוה הוראת שעה לחינוך אהרון ובניו.
- איסור טומאה פריעה ופרימה בבני אהרון אף שהותר בכהן הדיוט - ביאור הרמב"ן וביאור הד"ז, כדמות ראיה לדברי הד"ז.
- להסביר בדרך פלפול לפי"ד הד"ז, ענין נדב ואביוהו להקריב קטורת ביום המשכם.
- תאכלו אתה ובניך 'ובנותיך' אתך - אף שלא נמשכו ונולדו קודם שנמשך אהרון, כענין פנחס בזבחים (דף קא:).
- אכילת בת כהן בתרומה וקדשים, זולת סיבת כהונת עצמן, גם מכח אביהן שהן ברשותו ונטפלות לו, כענין אשת כהן ועבד כהן, ר"ח כ"צ מבעה"ת, חזו"א (קידושין סקמ"ח לדף לו).
- היינו אף בגדולות שכבר יצאו מרשות אביהן לענין הפרת נדרים מכירה וקידושין, ראיות לזה.
- מניעת חללה לאכול משו"ה, שאין החללות רק שלילת הכהונה וכזר נחשבו, אלא פסול חיובי, ראיה לזה.
- ביאור הא דלעת"ל יטהרו ממזרים ולא חללים למ"ד, ואם מ"מ חללה תאכל אז מכוח אביה.
- ישוב קושיית הגרמ"ש שפירא בהגהות לתוה"ר קידושין (דף ד.) בשם הגרי"ז, במש"ש התוה"ר וכ"כ תוס' כתובות (דף מו:), דאיסור אכילת בת כהן שנתארסה לזר לפי שיצאה מרשות אביה, ואף שיצאה מרשות אב אינה שוללת אכילת תרומה בבגרות מיתת האב ונישואין.
- חקירת האחרונים בסימני טומאה וטהרה, אם הוה 'סימן' גרידא, או אף 'סיבת' טומאתן והטהרה.
- הראיות דהוה 'סיבה', א) חולין (דף נא:), הד"כ תורה 'סנפיר', על אף היותו בכל דג עם קשקשת, להגדיל תורה ולהאדירה, ובריטב"א שם: ואולי הוא ג"כ 'גורם' טהרתו, ביאור דברי הריטב"א בזה.
- ב) אוה"ח עה"פ: 'והוא גרה לא יגר', דלעת"ל 'יחזור' חזיר להיות מותר, אף שהתורה לא תשונה, לפי שלעת"ל 'יעלה גרה'.
- ג) דעת ר"ש בבכורות (דף י.), שבעלי סימן אחד, לא מאיס אכילתן לנכרים משו"ה, ואי"צ מחשבה והכשר.
- ד) חולין (דף סא:), לאסור עוף עם ריבוי סימני טומאה ק"ו מאיסור עוף בסימן טומאה אחד.
- שלילת המהרי"ט (סימן נא) דהוה סיבה, מהכשר קלוט במעי פרה, ודבריו שם, שכ"ה ענין סימני בגרות.
- יתפרש בזה, דאכן אי"ז סיבה אך גם אינו סימן מקרי, אלא סימן הדבוק בסיבה, באופן שסיבת הטומאה והטהרה היא סיבת הסימנים, וכ"ה בסימני בגרות.
- לפרש כיו"ב 'סימן' צאה"כ שנהיה לילה, כמו"ש הגרא"ו בקו"ש ריש פסחים, מהא דהוה לילה גם קודם תליית המאורות.
- לדון לפי"ז במש"ש, דלכך, לא חשיב כוכב אחד 'חצי דבר' לענין עדות.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריי את מספר השיעור 31442414 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078